

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417203025
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8417203025.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : F. V., N..X.XX.XXXX, C. A. Š. XXX/XX, XXX XX B. B. M., zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému :PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO:35 792 752 zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 330,51 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX D. XX.X.XXXX uvedená v čl. 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 75,58 EUR/2277 SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 41,23 EUR/1242 SKK v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.“, j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX D. XX.X.XXXX uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti/ zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy.“ j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 330,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 330,51 eur od 5.5.2017 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX D. XX.X.XXXX uvedená v čl. 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.“ j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX D. XX.X.XXXX uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy.“ j e neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX D. XX.X.XXXX j e bezúročný a bez poplatkov.

VII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 31.3.2017 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že zmluvné podmienky v zmluve o revolvingovom úvere Č..XXXXXXXXXX uvedené v článku 8 bod 8.1 a v článku 8 bod 8.4 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ďalej žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 330,51 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 330,51 eur od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia sumy 330,51 eur a povinnosť nahradiť mu trovy konania. Konanie o žalobe bolo vedené pod spisovou značkou XXCsp/XX/XXXX.

2. Žalobca následne dňa 3.4.2017 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd určil, že zmluvné podmienky v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX D. F. XX.X.XXXX uvedené v článku 8 bod 8.1 a v článku 8 bod 8.4 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ďalej žiadal, aby súd určil, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX D. XX.X.XXXX je bezúročný a bez poplatkov a aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť mu trovy konania. Konanie o tejto žalobe žalobcu bolo vedené pod spisovou značkou XXCsp/XX/XXXX.

3. Uznesením zo dňa 9.11.2018 č.k.XXCsp/XX/XXXX-XX, ktoré právoplatnosť nadobudlo dňa 20.11.2018 súd rozhodol o spojení uvedených vecí vedených na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn.XXCsp/XX/XXXX P. XXCsp/XX/XXXX na spoločné konanie s tým, že toto bude vedené pod spisovou značkou XXCsp/XX/XXXX. O oboch žalobách žalobcu sa tak ďalej konalo v spoločnom konaní vedenom pod touto spisovou značkou.

4. V žalobách žalobca tvrdil, že so žalovaným uzavrel v septembri 2009 zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX a vo februári 2011 zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX s tým, že na základe jeho žiadosti pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX bola mu schválená výška úveru 763,46 eur so splatnosťou 30 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 68,88 % a na základe jeho žiadosti pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX bola mu schválená výška úveru 1.500 eur so splatnosťou 42 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %. Žalobca uviedol, že pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX bol mu napriek schválenej výške úveru 763,46 eur v skutočnosti poskytnutý úver vo výške len 687,88 eur, lebo žalovaný si započítal poplatok vo výške 75,58 eur a že pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX bol mu napriek schválenej výške úveru 1.500 eur v skutočnosti poskytnutý úver vo výške len 1.284,25 eur, lebo žalovaný si započítal poplatok vo výške 215,75 eur. Uvedené poplatky podľa žalobcu vyplývajú v oboch prípadoch zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1 tej ktorej zmluvy, ktorú ako spotrebiteľ nevyužil, no napriek tomu ju musel zaplatiť, žalovaný tak získal prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Podľa žalobcu dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná, spôsobuje značnú materiálnu disproporciu a je neprijateľná, pričom za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti už aj bola vyhlásená, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn.9C/140/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Co/307/2014.

5. Žalobca v žalobách tvrdil, že úvery z oboch zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov, lebo úverová zmluva číslo XXXXXXXXXXXX z roku 2009 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods.2 písm.d), g) a i) v spojení s § 4 ods.3 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zmluva číslo 8300036589 z roku 2011 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.b/, c/, f/ a k/ v spojení s § 11 ods.1 písm.b/ zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Obidve zmluvy navyše podľa žalobcu obsahujú nesprávny údaj o RPMN, keď uvádzajú nižšiu RPMN ako úroková sadzba čo je nemožné. V oboch zmluvách je navyše podľa žalobcu uvedený úrok vo výške odporujúcej dobrým mravom.

6. Žalobca tvrdil, že v súvislosti s tým, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov vzniklo na strane žalovaného pri úvere zo zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX z roku 2009 bezdôvodné obohatenie vo výške 330,51 eur, lebo žalovaný poskytol mu úver vo výške 687,88 eur a on mu naň zaplatil doposiaľ sumu až 1.018,39 eur, preto v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka žiada toto bezdôvodné obohatenie vydať.

7. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobách označil Zmluvy o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX P. Č. XXXXXXXXXXXX, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver pomocou internetovej kalkulačky, priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, prehľad platieb k zmluve číslo XXXXXXXXXXXX a k zmluve číslo XXXXXXXXXXXX, prehlásenie združenia HOOS, časť inej úverovej zmluvy a rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn.9C/140/2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Co/307/2014 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2Co/56/2014 a 6Co/764/2014.

8. Žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach k žalobám namietol miestnu príslušnosť Okresného súdu K.. Tvrdil, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom, ktorý nie je upravený spotrebiteľským právnym režimom, je potrebné ho posudzovať podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a preto žiadal oba spory (do spojenia vecí vedené samostatne pod spisovou značkou 10Csp/83/2017 a 10Csp/86/2017) postúpiť na všeobecný súd žalovaného- Okresný súd Bratislava I.

9. Súd námietku miestnej nepríslušnosti vnesenú žalovaným považoval za nedôvodnú, preto na ňu v zmysle § 42 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) neprihliadol a spor (teda tak žalobu vo veci 10Csp/83/2017 ako aj vo veci pôvodne vedenej ako 10Csp/86/2017) bez ďalšieho prejednal a rozhodol. Podľa názoru súdu miestna príslušnosť Okresného súdu Kežmarok je daná, a to podľa § 19 písm.d) CSP, na ktoré sa žalobca v súvislosti s miestnou príslušnosťou tunajšieho súdu v žalobách aj výslovne odvolával. Podľa tohto ustanovenia popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor. Žalobca má adresu trvalého pobytu v obvode Okresného súdu Kežmarok, pričom žalobu podal ako spotrebiteľ. V danom prípade jedná sa bez akýchkoľvek pochybností o spotrebiteľský spor, ktorým v zmysle § 290 CSP sa rozumie spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Pozornosti žalovaného zrejme ušlo, že predmetom konania pôvodne vedeného pod spisovou značkou 10Csp/86/2017 vydanie bezdôvodného obohatenia vôbec nebolo, predmetom tam bolo len určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľných zmluvných podmienok, a predmetom druhej, pôvodne samostatnej žaloby (10Csp/83/2017) nebolo len vydanie bezdôvodného obohatenia, ale aj

určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, pričom súd spor o určenie neprijateľných zmluvných podmienok považuje jednoznačne za spotrebiteľský spor. Podľa § 18 CSP súd príslušný na konanie o žalobe je príslušný aj na konanie o žalobách s ňou spojených okrem žalôb pri ktorých je daná osobitná miestna príslušnosť podľa § 20 CSP, preto tunajší súd príslušný konať o neprijateľnosti zmluvných podmienok a určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je príslušný aj na spojené konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak by preto aj platila argumentácia žalovaného vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu, i tak by vzhľadom k tomu, že predmetom konania je aj určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nebol dôvod spor postúpiť, hoci ani s prezentovanou argumentáciou žalovaného sa súd nestotožňuje, nakoľko aj pri vydaní bezdôvodného obohatenia uplatňovaného titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru sa podľa názoru súdu bezpochyby jedná o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a s ňou priamo a bezprostredne súvisiaci.

10. K samotnej vecnej stránke oboch, pôvodne samostatne prejednávaných žalôb žalovaný vyjadril sa tak, že namietol neexistenciu naliehavého právneho záujmu v súvislosti s požadovaným určením. K žalobcom uvádzaným právoplatným súdnym rozhodnutiam v inej veci týkajúcej sa článku 8 ods.8.1 a 8.4 dohody o poskytnutí služby uviedol, že dané rozhodnutia boli vydané až po uzavretí zmlúv a dohôd o poskytnutí služieb medzi sporovými stranami. Podľa žalovaného odplata v súvislosti s dohodou o poskytnutí služieb je cenou plnenia, preto podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka nemôže byť neprijateľnou podmienkou, navyše predmetom dohody bola samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok, z právneho hľadiska teda predmetom plnenia bolo právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Podľa žalovaného dohoda o poskytnutí služby bola uzavretá individuálne, bola aj osobitne podpísaná a graficky rozlíšená od ostatného obsahu zmluvy a nejde o predpoklad ani podmienku vzniku zmluvy o úvere. Obe uzavreté zmluvy podľa vyjadrenia žalovaného spĺňali všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, obsahovali aj dátum splatnosti prvej splátky, ktorý bol uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Obsahovali aj termín konečnej splatnosti úveru vo vzťahu k čomu žalovaný poukazoval na zmluvné dojednania a prílohy, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy ako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.13Co/111/2014. Žalovaný tiež podrobne argumentoval v prospech svojho názoru, že úrok a RPMN neboli neprimerane vysoké a vzniesol tiež námietku premlčania vo vzťahu k žalobcom uplatňovanému nároku tvrdiac, že uplynula tak subjektívna ako aj objektívna premlčacia doba podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

11. Žalovaný ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil maximálne výšky odplaty zverejnené na www.finance.gov.sk <<http://www.finance.gov.sk>>, zmluvu o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXX vrátane zmluvných dojednaní a oznámenie veriteľa k tejto zmluve a tiež súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4.kvartál 2010. Dôkazy ktoré žalovaný pripojil k svojmu vyjadreniu k žalobe súd žalobcovi všetky doručil.

12. Ďalšie písomné vyjadrenie k veci a k tvrdeniam žalovaného žalobca napriek výzve súdu v uznesení zo dňa 23.2.2018 súdu nepredložil.

13. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa žalobca, žalovaný ani jeho právny zástupca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho právneho zástupcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

14. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že žalobca na oboch žalobách spojených na spoločné konanie trvá v celom rozsahu. Vyjadrenie žalovaného k žalobe označil za účelové s úmyslom vyhnúť sa povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie a určení porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa. Čo sa týka žalovaným vnesenej námietky premlčania, uviedol, že konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo bolo už ustálenou súdnou praxou označené za úmyselné konanie a preto sa uplatňuje 10 ročná objektívna premlčacia doba. K námietke neexistencie naliehavého právneho záujmu uviedol, že nie je ho tu potrebné osobitne dokazovať, lebo priamo zo zákona vyplýva, že spotrebiteľ má právo domáhať sa takouto žalobou požadovaného určenia resp. ochrany porušených spotrebiteľských práv. Trval na tom, že jednalo sa v oboch prípadoch o bezúročné a bezpoplatkové úvery z dôvodov podrobne rozvedených v žalobe.

15. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení strán, ktoré im aj vzájomne so všetkými ich prílohami doručil, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených stranami, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

16. Z posudzovanej zmluvy číslo XXXXXXXXXX (čl.56 spisu) označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalovaný a ako dlžník F. V., žalobca. V bode 5 zmluvy, označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eurách sa uvádza, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/: 763,46 eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci 30/29. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 46,67. Zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 636,66. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 68,88, ročná úroková sadzba úveru /v %/ 68,88. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 37,93. Poskytnutá čiastka revolvingu 378,05. Zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 462,03. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu /v %/: 58,73. Ročná úroková sadzba revolvingu /v %/: 67,56.

17. Pod týmto textom pod bodom 6 sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere, v ktorých sa uvádza: poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/: 763,46 eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci 30/29. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 46,67 eur. Zmluvná odmena (predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) 636,66 eur . RPMN za úver /v %/ 66,23. Ročná úroková sadzba úveru /v %/ 68,88. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 37,93. Poskytnutá čiastka revolvingu 378,05 Zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 462,03 eur. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu /v %/ 55,41. Ročná úroková sadzba revolvingu /v %/ 67,56. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 9.

18. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru - zmluva o revolvingovom úvere bola podpísaná dlžníkom, teda žalobcom v B. L. dňa 28.9.2009 a veriteľom, teda žalovaným v A. dňa 30.9.2009.

19. Rovnakým spôsobom (teda dlžníkom - žalobcom v B. L. dňa 28.9.2009 a veriteľom, teda žalovaným v A. dňa 30.9.2009) podpísaná bola aj dohoda o poskytnutí služby, ktorá je obsiahnutá v husto písanom texte na zadnej strane tlačiva žiadosti/zmluvy ako jej článok 8.

20. Predmetom tejto dohody podľa článku 8 bod 1 bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 75,58 eur/2.277 SKK a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 41,23 eur/1.242 SKK v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.

21. Podľa článku 8.4 tlačiva žiadosti/zmluvy odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods.8.1 písm.a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods.8.1 písm.b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl.2 žiadosti/zmluvy.

22. Z druhej tu posudzovanej zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX označenej ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere súd zistil, že v zmluve ako veriteľ je uvedená spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., teda žalovaný a ako dlžník F. V., žalobca. V bode 5 zmluvy, označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eurách sa uvádza, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/: 1.500,-eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci 42/5. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 70,01, ročná úroková sadzba úveru /v %/ 70,01. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 44,86. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88 eur. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu /v %/: 63,32. Ročná úroková sadzba revolvingu /v %/: 76,21.

23. Pod týmto textom pod bodom 6 sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere v eurách, v ktorých sa uvádza: poskytnutá čiastka úveru /úverový limit/: 1.500,-eur. Splatnosť úveru /počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci 42/5. Mesačná splátka /vrátane úrokov/ 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.375,54. RPMN za úver /v %/ 68,78. Ročná úroková sadzba úveru /v %/ 70,01. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov za úver /v %/ 44,86. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.928,88. Predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu /v %/ 60,49. Ročná úroková sadzba revolvingu /v %/ 76,21. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 9.

24. Táto žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru - zmluva o revolvingovom úvere bola podpísaná dlžníkom, teda žalobcom v B. L. dňa 23.2.2011 a veriteľom, teda žalovaným v A. dňa 28.2.2011.

25. Rovnakým spôsobom (teda dlžníkom - žalobcom v B. L. dňa 23.2.2011 a veriteľom, teda žalovaným v A. dňa 28.2.2011) podpísaná bola aj dohoda o poskytnutí služby, ktorá je obsiahnutá v husto písanom texte na zadnej strane tlačiva žiadosti/zmluvy ako jej článok 8.

26. Predmetom tejto dohody podľa článku 8 bod 1 bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti/zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.

27. Podľa článku 8.4 tlačiva žiadosti/zmluvy odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods.8.1 písm.a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods.8.1 písm.b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl.2 žiadosti/zmluvy.

28. Žalobca žiadal určiť vyššie uvedené zmluvné podmienky obsiahnuté v článku 8 bod 8.1 a 8.4 oboch zmlúv o revolvingovom úvere za neprijateľné zmluvné podmienky.

29. Súd sa po vykonanom dokazovaní stotožňuje s názorom žalobcu, že jedná sa v danom prípade o neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a preto žalobu v tejto časti uznal za dôvodnú.

30. Podľa § 53 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 30.9.2009 (kedy bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka a v znení k 30.9.2009 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

32. Podľa § 53 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 28.2.2011 (kedy bola uzavretá druhá zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 28.2.2011 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Tak samotné úverové zmluvy, ako aj priamo v nich obsiahnuté dohody o poskytnutí služby majú povahu vopred žalovaným predtlačенých formulárov. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho ako dodávateľa zaťažovalo (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka) že by zmluvné podmienky obsiahnuté v dohodách o poskytnutí služby boli so žalobcom individuálne vyjednané.

35. Nestačí na unesenie dôkazného bremena žalovaného v tejto časti len odvolávanie sa na vopred predtlačенý text v uvedených dohodách (článok 8 bod 8.6), že ich uzavretie nie je podmienkou uzavretia úverovej zmluvy. Uvedené formuláre neponúkajú žiadnu možnosť modifikovať ich vopred pripravený obsah, dopĺňa sa v nich len konkrétna výška odplaty za službu a s výnimkou podpisu nemôže do nich spotrebiteľ absolútne nijako zasiahnuť. Nemožno preto urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu ako celok, vrátane uvedených dohôd buď akceptovať bude alebo nie. Dôkaz individuálneho vyjednávania už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ časť zmluvy s dohodou o poskytnutí služby osobitne podpísal, čím tu žalovaný argumentoval, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednávania či nevyjednávania v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Súd si uvedomuje, že je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte, čo je prípad úverových a súvisiacich zmlúv uzatváraných aj nebankovými spoločnosťami v stovkách či tisícoch. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah, resp. nepristúpiť naň, pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, žeby spotrebiteľ mal možnosť ktorékoľvek tu posudzované zmluvné dojednanie ovplyvniť, či vylúčiť.

36. V danom prípade žalobca nepochybne mal záujem o poskytnutie úveru od žalovaného. Hlavným predmetom jeho záujmu teda bolo poskytnutie úveru. Prostredníctvom bodu 5 tlačiva žiadosti/zmluvy pritom výslovne požiadal žalovaného o úver vo výške 763,46 eur, resp. 1.500 eur čo je jasne uvedené v jeho žiadosti (bod 5 tlačiva tej ktorej zmluvy), teda že poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) má byť

763,46 eur, resp. 1.500,-eur. Namiesto toho žalovaný reálne vyplatil žalobcovi sumu nižšiu, teda sumu zníženú už o odplatu za danú službu v zmysle článku 8 bod 8.1 tlačiva.

37. Pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby, tá síce formálne je osobitne podpísaná, ale je zakomponovaná do formulára samotnej zmluvy takým spôsobom, z ktorého ani maximálne obozretný spotrebiteľ nemusí pochopiť čo podpisuje a že nepodpisuje len zmluvu- úver, ale aj akúsi ďalšiu osobitnú dohodu. Z pohľadu posúdenia či sa nejedná o neprijateľné zmluvné podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Spätosť predmetných zmlúv je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať dohody o poskytnutí služby, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach a bolo by tak bezpredmetné dohadovať možnosť odkladu splatnosti splátok.

38. Ak žalovaný argumentoval dobrovoľnosťou uzavretia danej doplnkovej zmluvy o poskytnutí služby žalobcom, tak potom mu nič nebránilo (keďže práve žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania individuálneho vyjednaní týchto dohôd) predložiť alebo aspoň označiť dôkaz, že nie každý spotrebiteľ s ním napriek takto predformulovanej dohode takúto dohodu o doplnkovej službe následne uzavrel, respektíve dôkaz, že obdobné úvery skutočne poskytuje (či aspoň raz niekomu poskytol) aj bez uzavretia dohody o poskytnutí služby, nakoľko súd sa pri svojej činnosti s takým prípadom zatiaľ nestretol. Odôvodnenie žalovaného, že táto dohoda bola uzavretá dobrovoľne je nepreukázané a navyše nelogické, lebo ťažko predpokladať že ak by žalobcovi skutočne bola daná možnosť slobodne sa rozhodnúť pre takú dohodu, tak žeby už po prečítaní jej prvého článku (že zaplatiť musí vopred celú odplatu bez ohľadu na to, či služby niekedy využije alebo nie) neodmietol jej uzavretie. Výhoda spotrebiteľa v tomto prípade je len iluzórna, absolútne neadekvátne výške dojednanej odplaty. Naopak výhoda je daná u žalovaného.

39. Súd nemal pochybnosti o neprijateľnosti daných zmluvných podmienok, ktoré môžu reálne viesť (paradoxne u riadne platiaceho dlžníka - spotrebiteľa) k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čo spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa.

40. Argumentácia žalovaného, že spotrebiteľ platí v podstate už za samotný záväzok veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok je absolútne neprijateľná. Spotrebiteľ je teda povinný dojednanú odplatu za služby platiť bez ohľadu na to, či dané služby vôbec niekedy využije alebo nie. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je zjavne nevyvážené, neprijateľné, je v neprospech spotrebiteľa, nesleduje jeho záujmy ale záujmy dodávateľa a odporuje zákonu (§ 53 ods.1 Občianskeho zákonníka), pričom za daných okolností sa javí, že jediným účelom danej dohody je navýšiť odplatu za poskytnutie úveru (bez toho, aby to bolo vyjadrené v zmluve pri parametroch úveru v rámci RPMN, či celkovo splatnej čiastky) keďže nedá sa inak vysvetliť postup, keď spotrebiteľ už pri uzavretí zmluvy má platiť tak vysokú odplatu za službu, ktorú možno vôbec nikdy nevyužije a teda len za „záväzok žalovaného“ s ktorým ten možno nebude mať vôbec žiadne náklady.

41. Daná dohoda o poskytnutí služby podlieha prieskumu súdu podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávateľia práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať neprimeraný majetkový prospech od spotrebiteľov.

42. Žalobca mal takto v súhrne zaplatiť žalovanému za služby neprimerane vysoké odplaty a to aj za stavu, že mu žiadna služba poskytnutá nebude. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti poplatku je jeho netransparentnosť a neprimeraná výška (pričom garantuje mu inkasovanie odplaty aj keď vôbec žiadne náklady na služby nevyvalí a ak k odkladu splátok nikdy nedôjde). Predmetné ustanovenia tak vyznievajú výrazne v neprospech spotrebiteľa, a to s ohľadom na ich koncepciu a samotnú výšku odplaty. Ide preto podľa názoru súdu o neprijateľné a neplatné dojednania.

43. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že dané zmluvné podmienky sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok z dôvodu, že odplata za ne má byť cenou plnenia. K tomu podporne pozri aj napr. JUDr. Jaroslav Krajčo, Občiansky zákonník pre prax (komentár) Judikatúra NS SR, NS ČR, ESD, ESLP, vydavateľstvo EUROUNION, máj 2015 strana 710, komentár k § 53 ods.1 veta druhá, cit“ Výnimka spravidla nebude postihovať dojednania na základe tzv. formulárových zmlúv, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemal možnosť ich obsah ovplyvniť.“

44. Akokoľvek obsiahla a sofistikovaná je argumentácia žalovaného k prijateľnosti daných zmluvných podmienok v článku 8 bod 8.1 a 8.4 zmlúv, tak to nič nemení na tom, že táto neobstojí, o čom svedčí aj to, že opakovane a mnohokrát už boli tieto súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné zmluvné podmienky. Nielen rozhodnutia ktoré žalobca pripojil k žalobe a s ktorými sa súd stotožňuje ale aj množstvo ďalších súdnych rozhodnutí po prieskume argumentácie žalovaného totožnej s tou, ktorú produkoval v tomto spore ju odmietlo a uznalo dané zmluvné podmienky za individuálne nevyjednané a neprijateľné.

45. Krajský súd v Prešove v aktuálnom rozsudku sp.zn.24Co/61/2018 zo dňa 16.10.2018 pri určení identických zmluvných podmienok uvedených v žiadosti, resp. v zmluve o revolvingovom úvere v článku 8 bod 8.1 a pod bodom 8.4 za neprijateľné označil tento názor v podstate už za nespochybniteľnú notoriету, keď v bode 10 odôvodnenia už len úplne stručne a bez ďalšieho výslovne uviedol, že cit „Vzhľadom na právoplatnosť rozsudkov o určení neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky, všetky námietky uvedené zo strany žalovaného v odvolaní namietajúce nesprávny právny záver súdu o neprijateľnosti týchto podmienok neopodstatnené.“

46. Žalobca ďalej tvrdil, že úvery z oboch vyššie uvedených zmlúv o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov, pričom súd vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania aj s uvedenými tvrdeniami žalobcu sa plne stotožnil.

47. Nebolo medzi stranami sporné, že v prípade úverov, ktorých poskytnutie strany dojednávajú prostredníctvom tlačiva žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere malo sa jednať o spotrebiteľské úvery a že teda strany nimi v danom prípade založili spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým tu je zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

48. Čo sa týka prvej úverovej zmluvy uzavretej stranami dňa 30.9.2009 (čo je deň, ktorý je v tlačive zmluvy uvedený ako deň jej akceptácie- podpisu veriteľom), pri jej posúdení je treba prioritne vychádzať z ustanovení v tom čase účinného zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 258/2001 Z.z. (viď tiež prechodné ustanovenie v § 25 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 129/2010 Z.z.).

49. Podľa § 4 ods.2 zákona č.258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (30.9.2009) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať písm. g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru
i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

50. Podľa § 4 ods.3 veta druhá uvedeného zákona v znení účinnom k 30.9.2009 ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

51. Čo sa týka druhej tu posudzovanej úverovej zmluvy uzavretej stranami dňa 28.2.2011 (čo je deň, ktorý je v tlačive zmluvy uvedený ako deň jej akceptácie- podpisu veriteľom), pri jej posúdení je treba prioritne vychádzať z ustanovení v tom čase účinného zákona o spotrebiteľských úveroch číslo 129/2010 Z.z.

52. Tento zákon náležitosti, ktoré takáto zmluva musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka upravuje v § 9, pričom medzi tieto náležitosti patria aj písm.f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm.j) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm.k/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

53. Podľa § 11 ods.1 uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

54. V zmysle vyššie citovanej zákonnej úpravy na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru stačí absencia čo i len jednej náležitosti vymenovanej v § 4 ods.3 veta druhá záko.č.258/2001 Z.z. resp. v § 11 ods.1 písm.a) Zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

55. Súd súhlasí s názorom žalobcu, že v úverovej zmluve zo dňa 30.9.2009 absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a že je tam nesprávne uvedená RPMN, pričom ani tam uvedený údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom nie je správny. Absentujú tak náležitosti podľa § 4 ods.2 písm.g/ a j/ zák.č.258/2001 Z.z. a jedná sa preto podľa § 4 ods.3 druhej vety uvedeného zákona o bezúročný a bezpoplatkový úver.

56. Rovnako v zmluve zo dňa 28.2.2011 nie je zákonným spôsobom uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a tiež ročná percentuálna miera nákladov (náležitosti podľa § 9 ods.2 písm.f/ a j/) zákona č.129/2010 Z.z., preto aj tento úver je v zmysle § 11 ods.1 písm.a/ a b/ uvedeného zákona bezúročný a bezpoplatkový.

57. V oboch zmluvách síce je uvedený údaj o RPMN, avšak nakoľko ten nie je uvedený v správnej, požiadavke zákona zodpovedajúcej výške, nemožno naň prihliadnuť a hľadá sa naň ako keby tam nebol uvedený vôbec, čo opakovane potvrdzuje aj ustálená súdna prax (k tomu podporne pozri napr. aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2017 sp.zn.10Co/27/2017, najmä body 36 a 37 jeho odôvodnenia).

58. Účelom § 4 zákona č.258/2001 Z.z. resp.§ 9 zákona č.129/2010 Z.z. je spotrebiteľa úplne a pravdivo informovať o reálnych, teda skutočnosti zodpovedajúcich parametroch úveru a jeho právach. To že do zmluvy nestačí uviesť akýkoľvek údaj, aby požiadavka zákona bola formálne naplnená, ale korektný, pravdivý údaj je zrejmé aj z toho, že zákon jednotlivé údaje jasne a konkrétne špecifikuje a definuje (viď § 2 zákona č.258/2001 Z.z. resp. § 2 zákona č.129/2010 Z.z.,) pričom aj z § 3 zákona č.258/2001 Z.z. resp. z § 4 zákona č.129/2010 Z.z.- poskytovanie informácií pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že aby účel a požiadavka zákona bola naplnená, musí ísť o pravdivé a úplné informovanie spotrebiteľa.

59. Z posudzovaného vyhotovenia Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX P. Č. XXXXXXXXXXXX je zrejmé a je to vyjadrené už aj v samotnom jej označení (žiadosť/zmluva), že v danom prípade k uzavretiu zmlúv nedošlo stretnutím obsahovo zhodných prejavov vôle strán v tom istom mieste a čase, ale najskôr žalobca v B. L. dňa 28.9.2009, resp. 23.2.2011 požiadaval o dané úvery a následne dňa 30.9.2009, resp. 28.2.2011 v A. došlo k ich schváleniu. Najskôr teda bola žalobcom vypísaná žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru v bode 5 tlačiva, pri

ktorom je aj výslovne uvedené, že vyplní ho dlžník a následne žalovaný vyplnil v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / v zmluve o revolvingovom úvere v bode 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere. Aj keď zmluvy sú v záhlaví označené ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere, podľa obsahu išlo v podstate o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a dojednanie o možnosti poskytnutia ďalšieho, revolvingového úveru, v prípade splnenia stanovených podmienok.

60. V nadväznosti na to je potom potrebné uviesť, že v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2009 z ktorého tu treba pri posudzovaní zákonných náležitostí zmluvy vychádzať (z bodu 5 - žiadosti o úver nemožno vychádzať, lebo tam je uvádzaná len predpokladaná RPMN, teda definitívny a záväzný údaj je až v bode 6 zmluvy kde sú konečné údaje o schválenom úvere) je ako výška RPMN uvedená hodnota 66,23 % a ako výška ročnej úrokovej sadzby úveru sadzba 68,88 % čo je zjavne nesprávne.

61. Takisto v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.2.2011 z ktorého tu treba pri posudzovaní zákonných náležitostí zmluvy vychádzať (z bodu 5 - žiadosti o úver nemožno vychádzať, lebo tam je uvádzaná len predpokladaná RPMN, teda definitívny a záväzný údaj je až v bode 6 zmluvy kde sú konečné údaje o schválenom úvere) je ako výška RPMN uvedená hodnota 68,78 % a ako výška ročnej úrokovej sadzby úveru sadzba 70,01 % čo je taktiež zjavne nesprávne.

62. V hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom (§ 2 písm.d) zák.č.258/2001 Z.z. resp. § 2 písm.i) zák.č.129/2010 Z.z.). Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.10Co/672/2014).

63. A nakoľko v tu posudzovaných zmluvách je ako RPMN uvedený údaj nižší ako je úroková sadzba úverov, zjavne ide o nesprávne uvedený údaj o RPMN. Len pre úplnosť treba uviesť, že ak by aj bol správny údaj o RPMN, potom by bol zjavne nesprávny údaj o výške ročnej úrokovej sadzby, čo by oba úvery v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení robilo tak či tak bezúročné a bez poplatkov.

64. Ani údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX nie je správny, lebo uvedené sú tam celkové náklady vo výške 636,66 eur, avšak vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobca ako dlžník mal úver podľa zmluvy splatiť v 30 mesačných splátkach po 46,67 eur je zrejmé, že celkovo mal takto zaplatiť 1.400,10 eur (30x 46,67 eur) čo po odpočítaní výšky poskytnutého úveru 763,46 eur znamená, že celkové náklady spojené s úverom boli vo výške 636,64 eur a nie 636,66 eur, a teda aj tento v zmluve uvedený údaj je nesprávny a odporujúci realite.

65. K samotnej výške RPMN a úroku ktorých sa týkala podstatná časť argumentácie tak žalobcu (ktorý tvrdil, že sú v rozpore s dobrými mravmi) ako aj žalovaného súd uvádza, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov bolo bezpredmetné sa zaoberať výškou úroku, resp. odplaty, nakoľko nárok na tieto úroky a poplatky vôbec nevznikol. Z daných úverových zmlúv žalovanému ako veriteľovi vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úverov, preto nebolo namieste hypoteticky skúmať, či výška v zmluvách uvedeného úroku, na ktorý vôbec nárok nevznikol je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi.

66. Čo sa týka ďalšieho žalobcom dôvodne vytykaného nedostatku oboch úverových zmlúv, a to je absencia údajov o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX z roku 2009 podľa vtedy účinnej zákonnej úpravy) resp. údajov o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (pri zmluve číslo XXXXXXXXXXXX z roku 2011 podľa vtedy účinnej zákonnej úpravy), ktorý aj sám osebe by bol dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov (teda aj keby bola správne uvedená RPMN, čo nie je) k tomu súd uvádza nasledovné.

67. Vychádzajúc z toho, že zákon o spotrebiteľských úveroch (tak pôvodný číslo 258/2001 Z.z. ako aj nový číslo 129/2010 Z.z.) rozlišuje a osobitne upravuje a vyžaduje ako náležitosti zmluvy tak termíny

splátok ako aj konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, pričom v novom zákone už v čase uzavretia druhej zmluvy explicitne bola uvedená formulácia „termín konečnej splatnosti úveru“, tak podľa názoru súdu je nepochybné, že tento termín musel byť určený dátumovo (minimálne mesiacom a rokom, pokiaľ by bola jasne v zmluve uvedená splatnosť mesačnej splátky). Nemožno termín konečnej splatnosti nahrádzať matematickým výpočtom jednotlivých splátok. Napokon je to zrejmé aj zo skutočnosti, že zákonodarca počet splátok osobitne stanovil pri ďalšej povinnej náležitosti zmluvy uvedenej v 4 ods.2 písm.i/ zák.č.258/2001 Z.z. resp. v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č.129/2010 Z.z.

a preto nemohol mať na mysli počet splátok aj pri náležitosti predstavujúcej termín konečnej splatnosti úveru. Spotrebiteľ totiž musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy akú dlhú dobu a do kedy má úver splácať, pretože práve to je účelom citovaného zákonného ustanovenia. Spotrebiteľ teda má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 4 ods.2 písm.i/ zákona č.258/2001 Z.z. resp. § 9 ods.2 písm.k) zákona č.129/2010 Z.z., t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do týchto zákonov vôbec nemusel zakomponovať ust.§ 4 ods.2 písm.g/ resp. § 9 ods.2 písm.f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy konečná splatnosť, resp. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluvách absentuje, a navyše, keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Aj vzhľadom na spôsob uzavretia zmlúv, kedy medzi žiadosťou o poskytnutie úveru a jej akceptáciou veriteľom uplynulo niekoľko dní bolo mimoriadne dôležité uviesť priamo v zmluve presný údaj o termíne konečnej splatnosti a splatnosti prvej splátky, keď napríklad prvý úver z roku 2009 mal byť splácaný splátkami splatnými 29. deň mesiaca pričom dlžník o úver žiadal dňa 28.9.2009 a schválený bol dňa 30.9.2009, a teda nie je zrejmé, 29 deň ktorého mesiaca mala byť zaplatená prvá splátka. Poskytnuté úvery preto aj pre absenciu tohto údajá sú úvermi poskytnutými bez nároku na úrok a poplatky.

68. Žalovaný argumentoval v súvislosti s termínom konečnej splatnosti tým, že zmluva je tvorená aj zmluvnými dojednaniami ako jej neoddeliteľnou súčasťou a že deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka zákona. Táto jeho argumentácia ale neobstoí.

69. Je pravdou, že v článku 7 a 13 zmlúv sa nachádza predformulované prehlásenie, že ich neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu a že zmluvné strany prehlasujú, že so zmluvnými dojednaniami sa oboznámili.

70. V bode 4.6 zmluvných dojednaní zmluvy z 30.9.2009 resp. v bode 4.5 zmluvných dojednaní zmluvy z 28.2.2011 sa konštatuje, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru.

71. V zmluvných dojednaniach sú následne pod bodom 7 vymenované prílohy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a medzi nimi aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi obsahujúce všetky identifikačné údaje schváleného úveru. Splátkový kalendár sa tam však neuvádza.

72. Čo sa týka oznámenia veriteľa o schválení úveru, tak v súvislosti s úverovou zmluvou zo dňa 30.9.2009 číslo XXXXXXXXXXXX žalovaný do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania žiadne takéto oznámenie súdu vôbec nepredložil, preto jeho poukaz na toto oznámenie už len z toho dôvodu nemôže nič zmeniť na nepreukázaní údajá o konečnej splatnosti úveru v zmluve.

73. Čo sa týka druhého úveru z roku 2011, k nemu žalovaný predložil oznámenie veriteľa o schválení úveru (čl.38 spisu). V ňom sú vypísané všetky údaje o schválení úveru (aj tu je nesprávne uvedená RPMN - nižšia ako úrok) a navyše v ňom uviedol tiež dátum splatnosti prvej splátky - 5.4.2011 a poslednej 5.9.2014. Uvedená je tam aj periodicita splácania - mesačne s dátumom splatnosti v piaty deň v mesiaci. Zo spisu však nevyplýva, že by žalovaný toto oznámenie žalobcovi aj doručil. Jedná sa o žalobcom nepodpísaný jednostranný úkon žalovaného ako veriteľa vyhotovený až po podpise zmluvy dlžníkom, preto nemožno ním platne a relevantne „doplniť“ údaje, ktoré podľa zákona mala a musí obsahovať samotná zmluva.

74. Povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť uvedené v zmluve, čo znamená, že musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej strán a to odhliadnuc od toho, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené iba v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalobcom a na ktoré písomne nereagoval akceptáciou tohto návrhu (opak žalovaný nepreukázal), pričom v samotnej ním podpísanej zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, ten je až v neprehľadných, malým písmom písaných zmluvných dojednaniach, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca či už splatnosť mesačnej splátky alebo termín konečnej splatnosti úveru bola zachovaná spomínaným oznámením. V samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je ani zmienka o splatnosti prvej mesačnej splátky a o termíne konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ tieto náležitosti žalovaný uviedol v ďalšom dokumente, teda v spomínanom oznámení, bolo potrebné, aby žalobca tento nový návrh žalovaného ohľadom týchto náležitostí písomne akceptoval. Musí byť totiž dodržaný proces uzatvárania zmlúv podľa § 43 a násl. Občianskeho zákonníka.

75. Ako už súd uviedol, chýba písomná akceptácia žalobcu vo vzťahu k termínu prvej mesačnej splátky a termínu konečnej splatnosti úveru ako boli uvedené v oznámení veriteľa a preto je nutné uzavrieť, že týmto oznámením nedošlo k odstráneniu nedostatku tejto náležitosti zmluvy.

76. Súd zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí síce byť obsiahnutá v jednom dokumente, ale ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmluve musí byť jasný odkaz na konkrétny dokument (čo tu nebolo), ktorý by navyše musel byť odovzdaný žalobcovi ako spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, čo v prípade spomínaného oznámenia veriteľa nepochybne nebolo a ani nemohlo byť (z časového hľadiska) naplnené.

77. Žalovaný bránil sa tu opakovane tým, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť/Zmluva ale aj zmluvnými dojednaniami, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ako aj prílohami tvoriacimi súčasť zmluvných dojednaní (v zmysle článku 7 ods.7.1 písm.g) medzi uvedené prílohy patrí aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru) a že požiadavka zákona je naplnená, lebo deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru. Poukázal aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k.13Co/111/2014-166 ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy uviedol, že v zmysle čl.7 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy a vychádzajúc z počtu splátok a ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.

78. S vyššie uvedenou argumentáciou sa súd nestotožňuje. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 4, resp. teraz v § 9 ZoSÚ je vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb. Je potom úplne zjavné, že nemôže obstať argumentácia žalovaného, ktorá obhajobu dodržania zákonom predpísaných náležitostí zmluvy stavia v podstate na tvrdení, že všetko je v poriadku, lebo zmluva podpísaná žalobcom v jej predtlačenom texte konštatuje, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú Zmluvné dojednania a že tie v článku 7 bod 7.1 písm. g) za prílohu zmluvy vyhlasujú Oznámenie veriteľa o schválení dlžníkov.

79. Požiadavke jasnosti, zrozumiteľnosti a transparentnosti informovania spotrebiteľa o náležitostiach úveru, ktoré musí poznať už v čase keď sa pre úver rozhoduje a podpisuje zmluvu podľa názoru súdu v žiadnom prípade nemôže zodpovedať postup, keď veriteľ (tu žalovaný) od spotrebiteľa de facto chce, aby sa k zákonom predpísanej náležitosti zmluvy dopátral tak, že cez predformulovaný odkaz v Žiadosti/Zmluve sa dostane k predformulovaným zmluvným dojednaniam s ďalším predformulovaným odkazom na Oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré sa takto vyhlasuje za súčasť zmluvy, hoci ide o listinu vyhotovenú až niekoľko dní po jej podpise dlžníkom, ktorý tak jej obsah nielenže nemôže ovplyvniť, ale v čase podpisu žiadosti/zmluvy ani poznať.

80. K poukazu na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/111/2014, ktoré má podporovať argumentáciu žalovaného súd uvádza, že výsledkom aktuálneho odvolacieho prieskumu uvedenej argumentácie žalovaného je jej jednoznačné odmietnutie. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na

aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.11.2017 sp.zn.1Co/34/2017 najmä na body 22, 26 a 27 jeho odôvodnenia kde sa konštatuje, cit.“ Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nenaplnenia ustanovenia § 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch z dôvodu absencie údaju o konečnej splatnosti úveru. Nemožno v tomto smere súhlasiť s argumentáciou spočívajúcou v tom, že pokiaľ zmluva obsahuje údaj o splatnosti poslednej splátky ide vlastne o informáciu o konečnej splatnosti úveru, pretože zákon v § 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne hovorí o údají týkajúcom sa doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom ide o údaj rozdielny od termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pretože tento je údaj uvedený v § 9 ods.2 písm.k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide teda z pohľadu zákona (ako uviedol aj súd prvej inštancie) o dva rozdielne údaje, ktoré nemožno stotožňovať, pretože zákon ich špecifikuje rozdielne a uvádza v dvoch rozdielnych zákonných ustanoveniach (§ 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a v § 9 ods.2 písm.k) citovaného zákona, ktorý pojednáva o počte a termínoch splátok)... Nemožno súhlasiť s argumentáciou, že oznámenie o schválení úveru postačuje pre záver o určenie konečnej splatnosti úveru. Sporové strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, v ktorej tento údaj chýba a oznámenie veriteľa o schválení úveru je vlastne len jednostranný právny úkon, ktorý nemožno považovať za zmluvné dojednanie. Navyiac zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať písomnú formu, a teda musí byť účastníkmi zmluvy podpísaná (pozri rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn.2Co/56/2014 z 2.7.2015). Oznámenie o schválení revolvingového úveru preto nemôže byť považované za písomne uzavretú zmluvu, nakoľko žalobkyňou (pozn. dlžníkom) podpísané nie je. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani čl.7 zmluvných dojednaní- žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, pretože žiadne zmluvné dojednanie nemôže byť považované za platné, pokiaľ nerešpektuje zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje písomnú formu, t.j. aj podpis na zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda aj vo vzťahu k dojednaniám, ktoré sú uvedené v Oznámení veriteľa o schválení revolvingového úveru, čo sa v danom prípade nestalo. Bez tohto súhlasu dlžníka tento dokument možno považovať len za jednostranný právny úkon v zmysle vyššie uvedeného...Žalovaný nielen nepreukázal, že zmluvné dojednania, na ktoré sa odvoláva v priebehu konania, ako aj v odvolaní sú takého charakteru, že s nimi bola žalobkyňa riadne oboznámená. Za týchto okolností je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, pokiaľ ide o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, pričom tento právny záver je založený na ustanovení §/ 9 ods.2 písm.f) Zákona o spotrebiteľských úveroch.“

81. Súd v tejto súvislosti zároveň podporne poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.6.2016 sp.zn.7Sžo/61/2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/48/2014 <<http://merit.sl.vz.cz/4S/48/2014>>-50 zo dňa 13. novembra 2014 v ktorom sa okrem iného konštatuje, že „Tým, že Zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, t. j. konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahuje len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín konečnej splatnosti s tým, že ďalšie údaje sú obsiahnuté v splátkovom kalendári, ktorý bol spotrebiteľovi preukázateľne doručený až po podpise zmluvy o úvere, aj podľa názoru súdu je takáto obchodná praktika neprípustná a odporujúca čestnej obchodnej praxi. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že uvedené informácie boli obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručované poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Takýto postup je v rozpore aj s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.“

82. K poukazu žalovaného na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzavretých so žalobcom ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je

nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je priamo v nej v čase podpisu dlžníkom uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky, rovnako chýba termín konečnej splatnosti úveru, pričom v spojení s ďalšími vytýkanými nedostatkami zmluvy (nesprávne uvedenie RPMN) ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Už len vzhľadom na časový rozdiel medzi podpisom zmluvy dlžníkom a veriteľom bolo extrémne dôležité presne v zmluve uviesť napr. splatnosť prvej splátky a konečnú splatnosť, aby spotrebiteľ presne vedel odkedy, kedy a dokedy má plniť splátky.

83. Navyše k poukazu žalovaného na uvedený Rozsudok Súdneho dvora EÚ nemožno neuviesť, že dôvodom bezúročnosti úveru ako už bolo uvedené je tu aj nesprávne uvedená RPMN a o tom, že v prípade RPMN a jej správneho uvedenia ide o absolútne kľúčový údaj svedčí aj to, že aj po novele zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenej zákonom č.279/2017 Z.z. ktorá zohľadňuje závery Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová, a ktorá v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a to práve za účelom zabezpečenia súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len "smernica 2008/48/ES") ostáva správne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky. Aj po tejto novele sa totiž za bezúročný a bez poplatkov bude považovať úver, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a ak tam nie je uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

84. Súd preto z dôvodov hore uvedených oba žalobcovi žalovaným poskytnuté úvery považoval za bezúročné a bez poplatkov. Vzhľadom na vyššie popísané zistené nedostatky vedúce k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov bolo neehospodárne zaoberať sa aj ďalšími žalobcom vytýkanými nedostatkami zmlúv, ktoré by podľa žalobcu rovnako viedli k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov.

85. Žalobca tvrdil, že vzhľadom na to, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 30.9.2009 dostal od žalovaného len sumu 687,88 eur a zaplatil mu pri bezúročnom a bezpoplatkovom úvere sumu až 1.018,39 eur, došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu sa na jeho úkor pri danej zmluve vo výške 330,51 eur, ktoré preto žiadal vydať- zaplatiť.

86. Podľa § 451 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

87. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

88. Podľa § 458 ods.1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

89. Ako už súd uviedol, úvery poskytnuté žalovaným žalobcovi je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. Žalobca tak bol povinný vrátiť žalovanému len sumu istiny čerpaných úverov, nič viac. Keďže bolo preukázané, že žalobca pri úvere z roku 2009 plnil žalovanému aj nad rozsah istiny čerpaného úveru, sú tieto peňažné prostriedky bezdôvodným obohatením, ktoré žalovaný získal na úkor žalobcu plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a preto ich musí vydať (§ 456 Občianskeho zákonníka).

90. Čo sa týka samotnej konkrétnej, tu uplatňovanej výšky nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, k tejto sa žalovaný nijako nevyjadril, nespochybnil ju. Žalobca samotnou zmluvou o úvere zo dňa 30.9.2009 preukázal, že reálne poskytnutá bola mu (po odpočítaní odplaty za službu v zmysle článku 8 zmluvy) suma 687,88 eur, pričom prehľadom platieb k úverovej zmluve číslo 8300024663 vystavenom samotným žalovaným dňa 20.10.2016 (čl.16 spisu) preukázal, že celkovo na tento úver zaplatil

1.018,39 eur. Súd preto na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že suma bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný žalobcovi v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka povinný vydať je vo výške 330,51 eur (1.018,39 eur - 687,88 eur), keďže ide o majetkový prospech žalovaného získaný plnením žalobcu bez právneho dôvodu vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo zmluvy z 30.9.2009. Keďže v priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenie žalobcu, že žalovaný túto sumu mu ku dňu podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil ani sčasti (potvrdzujú to aj vyjadrenia žalovaného k žalobe, ktorý popieral samotnú dôvodnosť žaloby) súd žalobe aj čo do povinnosti vydania bezdôvodného obohatenia v tejto výške žalovaným žalobcovi vyhovel.

91. Žalobca popri zaplatení istiny vo výške 330,51 eur žiadal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 330,51 eur od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia. Na pojednávaní upresnil, že vzhľadom na deň doručenia žaloby žalovanému (3.5.2017) tento úrok z omeškania žiada odo dňa 5.5.2017.

92. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

93. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

94. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

95. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

96. Žalovaný bezdôvodné obohatenie žalobcovi bol povinný vydať na jeho výzvu (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalobca takú výzvu pred podaním žaloby netvrdil, ani nepreukázal, preto za výzvu v zmysle § 563 OZ je možné považovať až žalobu v ktorej uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, ktorá žalovanému doručená bola dňa 3.5.2017. Nakoľko v lehote podľa § 563 OZ, t.j. do 4.5.2017 nebolo bezdôvodné obohatenie žalobcovi žalovaným vydané, odo dňa 5.5.2017 je žalovaný v omeškaní s plnením tejto svojej povinnosti a preto je povinný počnúc týmto dňom platiť žalobcovi úrok z omeškania, ktorého sadzba určená podľa vyššie uvedeného normatívneho pravidla ku dňu 5.5.2017 je 5 % ročne. Preto aj v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 330,51 eur vo výške 5 % ročne od 5.5.2017 do zaplatenia súd žalobe vyhovel.

97. Námietku premlčania vznesenú žalovaným súd nepovažoval za dôvodnú. Súd sa aj v tomto smere stotožnil s argumentáciou žalobcu a má za to, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo uplatnené tak v subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej dobe.

98. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je zákonom ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba je 2 - ročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná

(preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986).

99. V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Počiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je možné automaticky stotožňovať so začiatkom plynutia objektívnej premlčacej doby, t.j. momentom vzniku bezdôvodného obohatenia. Je zrejmé, že v danom prípade bol medzi žalobcom a žalovaným úverovými zmluvami z roku 2009 a 2011 založený spotrebiteľský záväzkový vzťah v ktorom princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, čo vyslovil aj NS SR v uznesení vo veci 6 MCdo 9/2012.

100. V súvislosti s posudzovaním behu 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby nebol zistený žiaden dôvod spochybňujúci tvrdenie žalobcu, že o skutočnosti, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedel od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v roku 2016, na dôkaz čoho predložil prehlásenie daného združenia zo dňa 27.10.2016.

101. Je navyše úplne logické sa domnievať, že žalobca ako spotrebiteľ by asi sotva platil nad rámec jemu poskytnutej istiny úveru, ak by mal vedomosť, že platiť nemá. Nie je však chránený neobmedzenú dobu, ale len kým mu neuplynie objektívna premlčacia doba, ktorá začína plynúť bez ohľadu na to, či sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil.

102. Súd tak mal za preukázané, že o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného sa žalobca dozvedel až v roku 2016 od Združenia HOOS na ktoré sa obrátil v septembri 2016. Preto ak žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca podal na súde dňa 31.3.2017, súd konštatuje, že sa tak stalo v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa preukázateľne dozvedel najskôr v septembri 2016. Dôkaz o opaku žalovaný nepredložil na rozdiel od žalobcu, ktorý na svoje tvrdenia predložil listinný dôkaz- prehlásenie daného Združenia HOOS.

103. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmlúv platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať správnu hodnotu RPMN a konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Tieto zákonom vyžadované osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržané neboli. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie takýchto zmlúv nemôže zbaviť ani poukazom na princíp neznalosť zákona neospravedlňuje a uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch práve zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzatvorením zmluvy bez uvedenia správnej výšky RPMN, konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pri súčasnom uzatváraní vedľajších dohôd o poskytnutí služby zjavne motivovaných snahou obísť zákonné obmedzenia a limity a že by pre prípad, že sa tak stane, nebol s tým uzročený. Uvedené konštatovanie nie je osamelým názorom tunajšieho súdu, opiera sa o ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove prezentovanú množstvom rozhodnutí zdôrazňujúcich potrebu aplikácie 10 - ročnej premlčacej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri absencii obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (viď napr. rozsudok sp.zn.2Co/76/2018, uznesenie sp.zn.7Co120/2017).

104. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmlúv nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Súd má preto za to, že ak najstaršia z tu posudzovaných úverových zmlúv ešte len uzatvorená bola dňa 30.9.2009 a žaloba bola podaná 31.3.2017, tak je úplne zjavné neuplynutie objektívnej 10-ročnej premlčacej doby a preto právo žalobcu v celej výške uplatnené bolo tak v subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej dobe a teda nie je premlčané.

105. Žalovaný namietal tiež procesnú neprípustnosť žaloby žalobcu (neexistenciu naliehavého právneho záujmu). Súd sa však ani s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil a považuje za procesne prípustné tak určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ako aj súčasné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (týka sa úveru z roku 2011 ktorý ešte žalobcom nebol celý vrátený) resp. súčasné uloženie povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi z úveru z roku 2009, ktorý už tento preplatil.

106. Podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

107. Gramatickým a logickým výkladom predmetného ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že toto predpokladá situáciu, kedy súd určuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak na základe návrhu, ako aj z úradnej povinnosti. Keď je súd oprávnený vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky bez návrhu, tým skôr ju môže vysloviť na návrh spotrebiteľa. Je treba si navyše uvedomiť, že ust. § 137 CSP obsahuje len príkladný (použité slovo „najmä“), teda neuzavretý okruh typov žalôb, o ktorých je možné rozhodovať v civilnom sporovom konaní. Za tohto stavu je zrejmé, že niet dôvodu, prečo by súd nemohol rozhodovať o žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

108. Nový Civilný sporový poriadok zakotvil síce osobitné konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach s osobitnou príslušnosťou súdov (§ 301, § 31 CSP), no to neznamená, žeby konkrétny spotrebiteľ nemal právo, aby súd určil neprijateľnosť podmienky v jeho konkrétnej veci s cieľom dosiahnuť právnu istotu.

109. Ani ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka v tomto smere nepredstavuje prekážku určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v individuálnej veci spotrebiteľa, ktorá už bola určená ako neprijateľná v individuálnom spore iného spotrebiteľa (podporne k tomu viď napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/114/2017).

110. Zo samotného zákonného ustanovenia (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 1 CSP, § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa) vyplýva priamo právny záujem žalobcu ako spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy.

111. Čo sa týka určenia neprijateľných zmluvných podmienok, neušlo samozrejme pozornosti súdu, že úver z prvej zmluvy z roku 2009 (z ktorého žalobca uplatnil si súčasne nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia) už bol žalobcom vrátený. Na prvý pohľad mohlo by sa tu preto javiť, že vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle žalobného návrhu tu už nemá žiadne opodstatnenie a žiadaný právny dopad na strany sporu, nakoľko úverový vzťah medzi stranami sporu zanikol splatením poskytnutého úveru s príslušenstvom žalobcom, no nie je tomu tak. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t.j. či tak činí pred vstupom do zmluvného vzťahu s dodávateľom, počas jeho trvania, alebo až následne (podporne pozri aj tu uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.6Co/114/2017). Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná. Tento výklad je v súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany (porov. spojenie prípady C-154/15, C-307/15, C-308/15).21.

112. Prípustnosť žaloby o určení právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) tu možno vyvodit' z osobitného predpisu, a to z ust. § 3 ods. 3 a ods. 5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov podľa ktorých každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských

zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

113. Aj žalobné návrhy požadujúce popri sebe určenie (neprijateľných zmluvných podmienok) a súčasne plnenie (bezdôvodného obohatenia) tu popri sebe obstoja, čo opätovne potvrdzuje ustálená súdna prax (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.24Co/61/2018, alebo uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/114/2017, či rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.19C/224/2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/78/2018, ktoré sa týkajú takisto žalovaného).

114. Uvedený záver vyplýva aj z doslovného znenia § 298 ods. 2 CSP, ktoré popri vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky zo strany súdu (ktorá má za následok neplatnosť podmienky) výslovne prezumuje kumulatívne priznanie nároku spočívajúceho v plnení (bezdôvodnom obohatení, primeranom finančnom zadosťučinení), ktoré ma charakter žaloby na plnenie z čoho možno jednoznačne vyvodiť, že tieto petity (o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o vydanie bezdôvodného obohatenia) popri sebe súčasne obstoja.

115. V súvislosti s námietkou žalovaného o procesnej neprípustnosti žaloby poukazuje súd aj na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch uskutočnenú zákonom číslo 279/2017 Z.z. ktorou sa do tohto zákona zaviedlo ust. § 11 ods.4 podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba

116. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba pritom znie: „18ba) § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku.“

117. Zákonodarca teda explicitne zakotvil procesnú prípustnosť žaloby na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, keď predmetný zákon je jedným z osobitných zákonov v zmysle ust. § 137 CSP. Skutočnosť, že táto explicitná úprava v čase začatia konania nebola účinná neznamena, že žalobca nemohol takú žalobu podať, lebo jej procesná prípustnosť vyplývala zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako už súd uviedol. Danosť nalievavého právneho záujmu možno vyvodiť aj z čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok).

118. Súd preto obe, pôvodne samostatne podané žaloby tak v čase ich podania ako aj ku dňu vyhlásenia rozsudku má za procesne prípustné. Určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok má pre spotrebiteľa význam aj z hľadiska prípadnej možnosti uplatnenia nárokov vyplývajúcich z porušenia jeho práv (napr. nárok na primerané finančné zadosťučinenie). Určenie úveru zo zmluvy číslo XXXXXXXXXX z roku 2011 za bezúročný a bez poplatkov tú má takisto pre spotrebiteľa význam, pretože odstráni jeho neistotu pokiaľ ide o skutočnú a oprávnenú výšku jeho dlhu z tejto zmluvy. Preto súd námietky žalovaného voči tu uplatneným nárokom považoval za nedôvodné a žalobám, spojeným do tohto spoločného konania preto vyhovel v celom rozsahu.

119. Čo sa týka rozhodnutia o trovách konania, v danom prípade boli do jedného konania spojené viaceré samostatné nároky, pričom vo všetkých žalobca bol plne úspešný. Úspech žalobcu preto podľa § 255 ods.1 CSP odôvodňoval priznanie mu nároku na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

120. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.